

EMLÉKÉRE ZENGJEN A HÁZ!

Nagy László versmondó találkozó Ajkán

Nagy László számomra nem egy költő, akinek verseit könyvtárak mélyén olvasom valami régi kötetben. Nekem ő „A Költő”, aki bejárhatta ugyanazokat a helyszíneket, amelyeket én is, aki élt a városomban, Pápán. Nem hiába készültem lokálpatrióta versekkel a Nagy László versmondó találkozóra.

Az ajkai művelődési ház nagyon közel áll a szívemhez. Nem először jártam már itt, és mindannyiszor könnyfakasztó élményekkel tértem haza. Öröm látni, hogy évről évre szebb lesz a város, és a VMK csapatának szakértelme mindig megörvendtet. Furcsa, hogy vannak hiba nélküli rendezvények, amelyek valóban kultúrát közvetítenek, nem rombolják szét őket hozzá nem értő kezek, és messziről elkerülik a tömegeket megőrzítő giccsparádékat. A kétnapos versmondó versenyen megnyilatkozott kitűnő színvonal még Szabadkáról is vonzott nevezőket. A népes létszámmal összegyűlt versmondók egy percig sem unatkoztak a programok folytonosságának köszönhetően, és nem csak a magam részéről állíthatom, hogy barátságok sokasága kötöttet a hétvégén. (Talán még néhány szerelmi szál is becsúszott itt-ott.)

Sokat számít napjainkban, mielőtt jelentkeznünk egy többnapos kulturális eseményre, hogy mennyi pénzünkbe kerül a szállás, az étkezés. Ritkán adódik olyan eset, hogy a szervezők elő tudják teremteni azt a forrást, amellyel fedezni tudják a költségeket. Ajkán a szűkölködős hónapokban is adódott erre lehetőség. Senkinek nem kellett otthon maradnia, és elnyomni tehetségét az alapvető szükségleteink kielégítésére szolgáló eszközök égbe szökkenő árai miatt.

Első nap bemutatkozott a szakmai zsűri, amelynek minden tagja gyöngyszemként ragyog az iro-

dalom tengerében. Megtiszteltetés volt előttük szavalni. Úgy gondolom, hogy nem én voltam az egyetlen, aki így érzett. Minden versmondó rendkívül lelkesen, mindent beleadva közvetítette a jobbnál jobb verseket, főként Nagy Lászlótól. A többszörös katarzisz élményét élhette át, aki végighallgatta a páratlan versmondásokat. A mezőny olyannyira erős volt, hogy felnőtt kategóriában a zsűri mindenkit visszavárt a másnapi döntőbe.

Kényelmes busz érkezett az elődöntők után a művelődési ház elé, hogy Iszkázra vigyen minket. Nagy László szülőháza egy interaktív elemekkel berendezett emlékház, amelynek gondozói megvendégelték a társaságot, körbevezettek mindenkit a szobákban, minden tárgynak elmondták a történetét. A bolgár teremben a Carmina Danubiana együttes adott koncertet megzenésített versekből, Nagy László fordításokból. A koncert után a csoport remek hangulatban utazott vissza Ajkára.

Fehér Ildikó, a zsűri elnöke esti programmal készült. Beszédtechnikai gyakorlatokat végeztünk vele sajátos módszerei alapján, amelyeket egyikünk sem fog elfelejteni egyhamar. A gyakorlatok után az összeverődött csapatok kávézóba, majd kis idő múlva a kollégiumba vonultak, hogy másnap reggel mindenki kipihenten ébredjen.

Kora délelőtt, a reggeli után kezdődött a döntő, ahol újból átérteltük a csodát, amely a pódiumon át hatolt belénk. A zsűri értékelte a legjobbnak ítélt produkciókat, de a díjazás már-már részletkérdésnek bizonyult az együtt töltött hétféje után. Nem túlzok, ha azt mondom: könnyes búcsút vettünk Ajkától vasárnap. Tiszta szívből remélem, hogy a közeljövőben ismét eljutok ide. Melegen ajánlom mindenki másnak is!